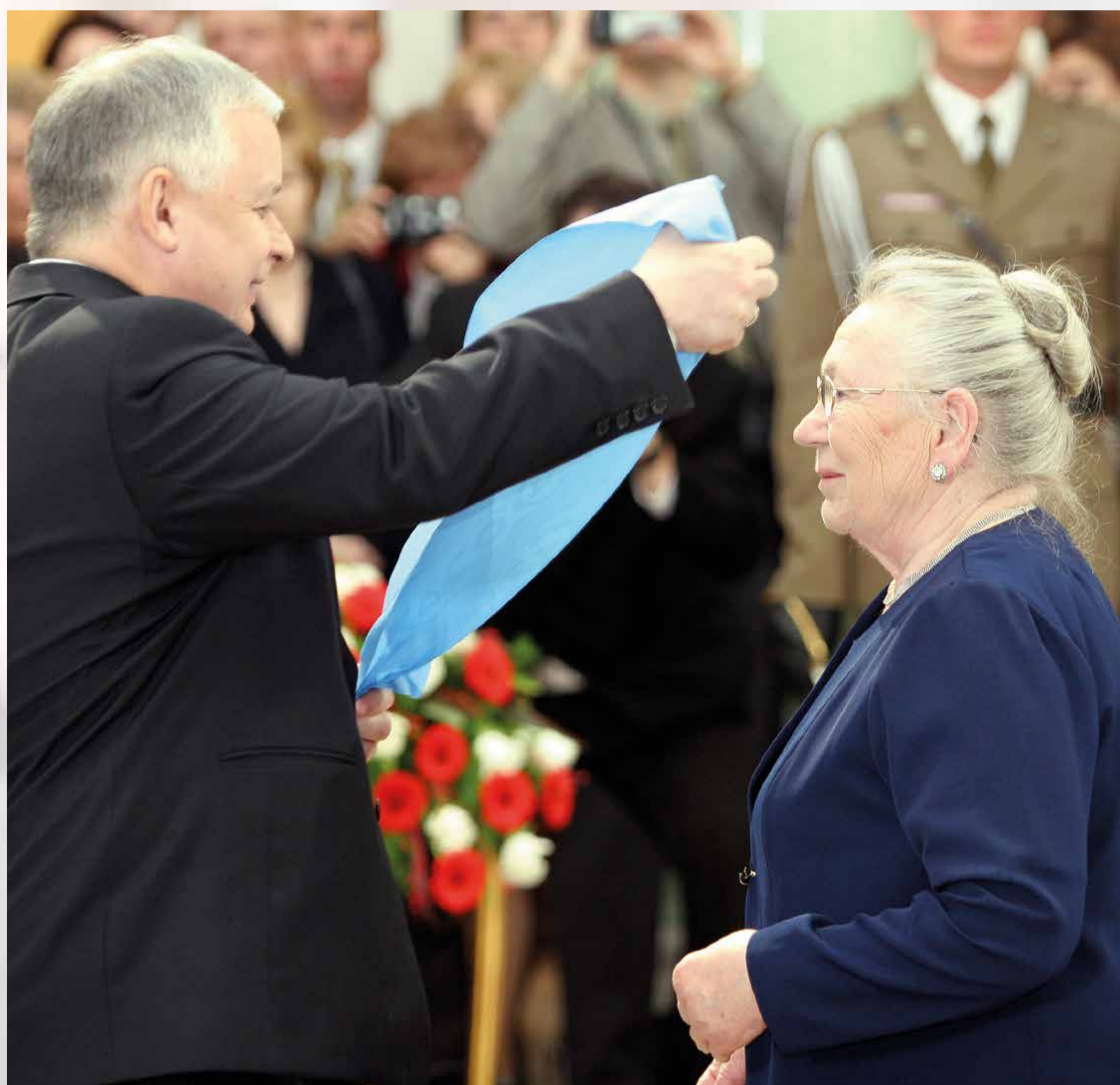

Ostatnie lata

Президент РП Лех Качинський вручає Анні Валентинович найвищу державну нагороду – Ордер Білого Орла, Варшава, 3 травня 2005 року. / Prezydent RP Lech Kaczyński wręczający Annie Walentynowicz najwyższe odznaczenie państwowe – Order Orła Białego, Warszawa 3 maja 2005
Fot. Radek Pietruszka, PAP

У грудні 2005 року американський Фонд пам'яті жертв комунізму у Вашингтоні вручив Анні Валентинович Медаль свободи Трумана-Рейгана: «за вияв надзвичайної відваги та сили у підтримці універсального прагнення життя та свободи».

3 травня 2006 року з рук Президента Республіки Польща Леха Качинського вона отримала найвищу та найстаршу державну нагороду – Орден Білого орла. В обґрунтуванні відзнаки були такі слова: «за діяльність, спрямовану на демократичні зміни та вільну Польщу». Біограф матері «Солідарності» підсумував цю подію з лаконічною точністю: «тим самим Найсвітліша Республіка оцінила шляхетне життя скромної кранівниці».

З Лехом Качинським вона була знайома з часів Вільних профспілок Балтійського узбережжя. У серпні 1980 року саме він – талановитий юрист – написав опротестування на захист звільненої з роботи Валентинович.

10 квітня 2010 року Качинський та Валентинович хотіли віддати честь жертвам катинського злочину і опинилися разом на борту урядового літака Tu-154M, що летів до Смоленська. Для них, як і для 94 членів делегації, це була остання подорож...

11 днів по тому на похорон Анни Валентинович прийшов натовп. Після заупокійної меси мати «Солідарності» спочила на гданському цвинтарі Сребжиско, поряд із чоловіком, котрий помер на півстоліття раніше.

Усе її життя було служінням Богу, Вітчизні та людям.

W grudniu 2005 roku Amerykańska Fundacja Pamięci Ofiar Komunizmu w Waszyngtonie przyznała Annie Walentynowicz Medal Wolności Trumana-Reagana: „za okazywanie niezwyklej odwagi i siły w podtrzymywaniu uniwersalnego pragnienia życia w wolności”.

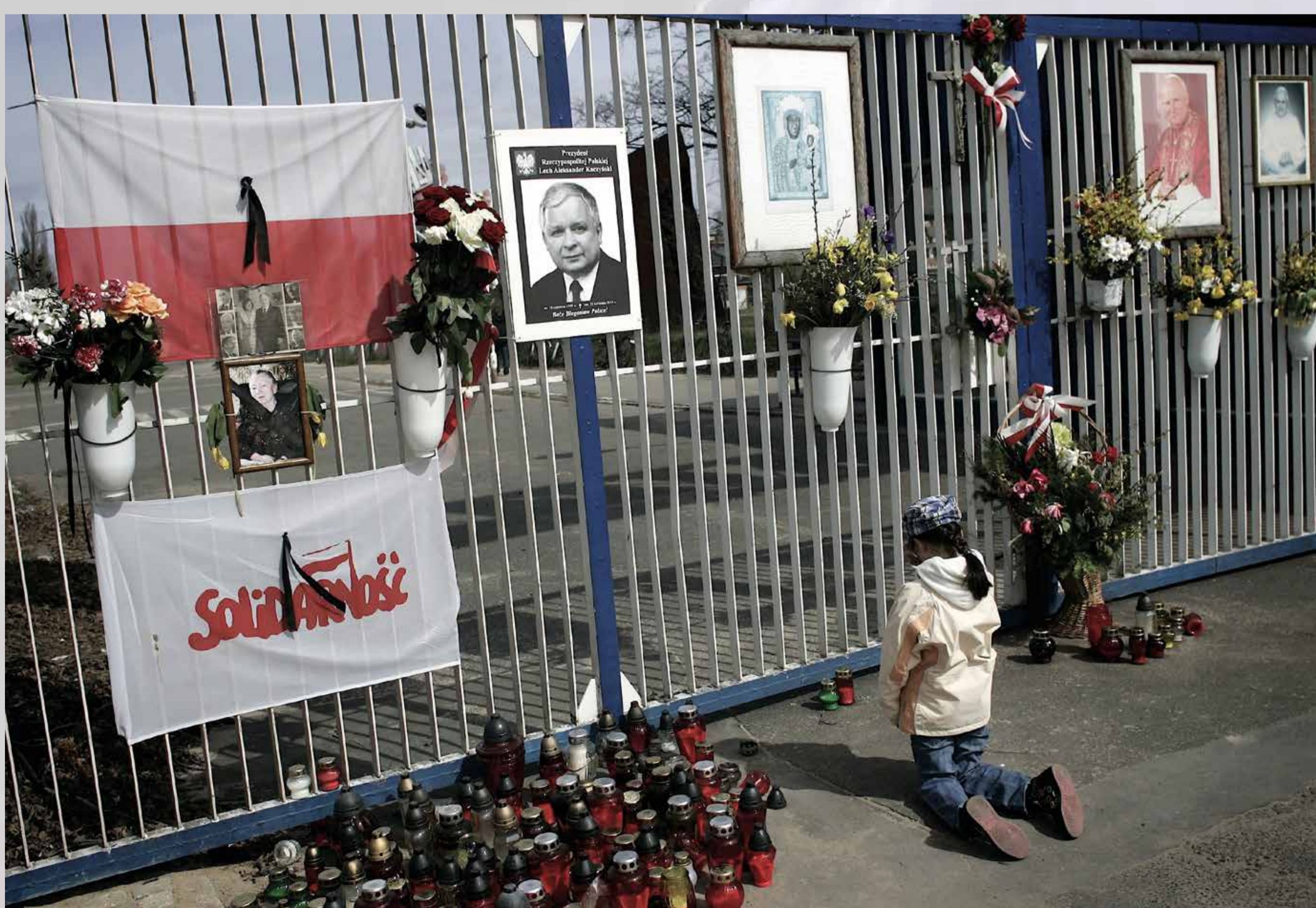
3 maja 2006 roku odebrała z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego najwyższe i najstarsze odznaczenie państwowe – Order Orła Białego. W uzasadnieniu wyróżnienia zawarte zostały słowa: „za działalność na rzecz przemian demokratycznych i wolnej Polski”. Biograf matki „Solidarności” podsumował to wydarzenie z lapidarną celnością: „tym samym Najjaśniejsza Rzeczpospolita doceniła szlachetny żywot skromnej suwnicowej”.

Z Lechem Kaczyńskim znała się przynajmniej od czasów WZZ Wybrzeża. W sierpniu 1980 roku to on – utalentowany prawnik – napisał protestację w obronie wyrzuconej z pracy Walentynowicz.

10 kwietnia 2010 roku, pragnąc oddać hołd ofiarom zbrodni katyńskiej, wspólnie znaleźli się na pokładzie rządowego samolotu Tu-154M, lecącego do Smoleńska. Zarówno dla nich, jak i dla pozostałych 94 członków delegacji była to ostatnia podróż...

11 dni później na pogrzeb Anny Walentynowicz przyszedł tłum. Po mszy żałobnej matka „Solidarności” spoczęła na gdańskim cmentarzu Srebrzysko, u boku zmarłego pół wieku wcześniej męża.

Całe jej życie było służbą Bogu, Ojczyźnie, ludziom.

Брама Гданської корабельні під час траурної церемонії, що відбувалася у Варшаві в пам'ять про всіх жертв авіакатастрофи під Смоленськом. На брамі висять портрети Президента РП Леха Качинського та легенди «Солідарності», діячки Вільних профспілок Анни Валентинович, Гданськ, 17 квітня 2010 року. / Brama Stoczni Gdańskiej podczas trwających w Warszawie uroczystości żałobnych, będących pożegnaniem wszystkich ofiar katastrofy lotniczej pod Smoleńskiem. Na bramie zawieszono portrety Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i legendy „Solidarności”, działaczki Wolnych Związków Zawodowych Anny Walentynowicz, Gdańsk 17 kwietnia 2010

Fot. Adam Warżawa, PAP

40
Solidarność

